

Παρήλθον οὐκ ὀλίγα λεκτὰ ἕως ὅ-
του νὰ συνέλθουν, καὶ ὁ μὲν ἀγοσιμά-
της, ἐναγκαλισθεὶς τὴν φοράδα του, ἐ-
θρήνη καὶ ὠδύρετο δι' αὐτήν, οὐτε κἀν
δίδων προσο-ὴν εἰς ἑνα ἀσπαίρον ἀν-
θρώπινον πτόμα, ὁ δὲ ἀτιγχεῖ γοαμμα-
τεὺς, κατελθὼν εἰς τὸν κορημὸν, ἐξήτα-
σε καὶ ἡρώτησε τὸν Σωτηροπόουλον, τι
ἔχει, ὅστις τοῦ ἀπλήρωται τὸ «κὼδὲ
μου» καὶ ἵππεον εἰς λήθηρον. Ἰδὼν
δὲ τὸ ὑπόδημα τοῦ πιθόντος νὰ χωρί-
η εἰς δύο μετὰ τοῦ πιδῶ, πλ' ὅτι εἰς
τὸ σῆμα, ἔτρεψε νὰ ζητήσῃ βοήθειαν
εἰς τὸ ἡμίσητον ὥραν μετ' ὅταν κείμενον
Πριόνι. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ μὲν Σωτηρο-
πόουλος ἔκειτο ἀναίσθητος ἐκ τῆς ἐπιλ-
θοῦσης καὶ ἐξακολούθησας αἰμορρα-
γίας, ὁ δὲ Τάγγας οὐτε ἐγκοιτίλε τὴν
φοράδα τὴν, ὁλοσχερῶς τοῦ ἀπαρη-
γορῶν αὐτήν, ὁ ἥτις οὐρανόθεν ἐξέ-
πεμψε τὸς ἀκτίνας τοῦ πρὸς δικαίους
καὶ ἁγίους, ἵνατε βήματα ἀπὸ τοῦ
τραυματίου ἕως ἐκ παλίντος ὁ ποτα-
μός, δέκα λεπτὰ ἀνταίσις τοῦ ὁδο-
ποῦ, ὃν ἡ ποταμὸς ἐπὶ Γοσιμα τοῦ
ὀφύλου τῶν Κοσιανῶν ἔλαθε. Τότε
βῆσαι ἔχει πλησίον τὴν ἐπὶ τὸν πο-
ταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν. Ὁ ποταμὸς
ὁ ποταμὸς δὲ ἐλάττωσεν τὸν ποταμὸν καὶ ἐ-
σταματοῦνεν ἡ αἰμαρ γῆς, ὁ μὲν
ὁ ποταμὸς τῶν Κοσιανῶν καὶ οἱ Κοσιανῆς
τοῦ Πριονίου, οἵτινες θάνατον καὶ πῦρ
γνώσιν πρώτον βλάψαν. Ἀς, καὶ κα-
ποιος κακὸς δαίμων ἐπαρῶνεν τοῦ
συντροφῆς τοῦ τραυματίου, πρᾶξουν
τὸ δῶν. Παρήλθεν ὁλοκληρῶς. Τὸ αἶ-
μα ἡδὲ, ὅταν ἀπαικίστως, ἐμνετο εἰς
τὸν ποταμὸν καὶ ἔλαθε τὰ ὕδατα τοῦ
Τίλου καταβῆσαν ἀπὸ τοῦ Πριονίου
δύο τέως νοσηκῆται τοῦ Στρατοῦ. Με-
τεπιδάσκους, ἐπιδέκοντο τὸ πρῶτον. Πῶς
τὸ ἔδεσαν ἕως Θεὸς τὸ ἔπειρε. Τὸν με-
τέπειτα ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὸν ἐβάλαν κα-
βάλλα σὺν ὀλίγοι τοῦ Γοσιματῶς καὶ
τὸν κορήν πρὸς τὸ Σοσιμα, ἐνῷ τὸ
αἶμα ἐπὶ τὴν ἑσπέραν ἀναίκαστα καὶ
ὁ δόμος ἐβλέπετο ἐκ τοῦ. Στὸ ἥμισυ
ἀκριβῶς τὴν μετὰ Κοσιανῶν—
Σοσιματιῶν δρόμον— ἡ θλίψις πομπή

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Δ' ΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΠΕΜΠΤΗΝ—ΔΕΥΤΕΡΑΝ

συνήντησε την σωτηρίαν του θύ. ατος εις το πρόσωπον ενός Ιατρού, κατευθυνομένου και αυτού εις Λαϊστον, του σχολικού Ιατρού του Ζαγορίου Άντων. Ράπη ή Βλάχου εκ Μονοδενδρίου. Του εξέθεσαν την θέσιν του τραυματιού, και αντί αυτού να δώση εκείνας τας βελθείας, που ή ανθρωπίνη συνεδραιοι υπαγορεύει, ηρέσθη να τους καθουγάση άπλως, και συμβουλεύων να πλν στο Σκαμνέλι, ενφ έβλεπεν ότι ή αιμορραγία εξακολούθει, ή δέ έπιθεσις του τραύματος ήτο επιπολαία. Ωφελε να έπιληφθ ή του τραυματιού. Το γεγονός τουτο, γνωσθέν τόσον εις Σκαμνέλι και Τσιελοβον, όσον και εις Μαάριαν, άνεστάτωσε νιτρολεκτικώς τας Κοινότητας ταύτας διά την ώμότητα αυτήν ενός έντεταλμένου να παρέλθι τας βοηθείας του ως έπιστήμων. Ο δέ υίος του φονεθέντος υπέβαλεν άμέσως την σχετικήν μήνυσιν κατ' αυτού εις τον Ειρηνοδίκη.

Ενφ το δυστύχημα έγινε την 9ην πρωΐνην, μόλις την μεσημβρίαν κατορθώθη να φθάση ζών εϊοετι τραυματίας εις το Σκαμνέλι, είδοποιηθείς δέ έν τφ μεταξύ κατέφθασε πεζός και άσθμαίνων ο ποιντικός Ιατρός κ. Α. Λάπης. Δυστυχώς ήτο άργά. Το αίμα είχεν εξαντληθ ή όλον ως εκ της αιμορραγίας. Ουχ ήττον όμως έπειθήθη του τραυματιού και δι' ένδεσον κατόρθωσε να τον συνεφέρει εκ της ίναισθησίης τον καινάδμιλήγηλέξεις τινάς. Πλήν μετ' όλιγον εξέπνευσεν εις τας άγκάλας των φιλοξένων Σκαμνελιωτών φίλων του, μακράν των προσφίλων οικείων του, οι όποιοι, άργά πληροφορηθέντες το γεγονός, έσπευσαν εις Σκαμνέλι, ένθα εύρον νεκρόν τον προσφίλ ή τον άρχηγόν! Τούτουτρόπως, ραγιάδες ή μεις, δεν θα προκόνομεν να κλαίωμεν τόδενα δυστύχημα διά να ακούσωμεν το άλλο διότι είμεθα άξιοι της τύχης μας.

Η κηδεία του άτυχού Σωτηροπούλου έγινετο μακράν του χωριού του, εις το Σκαμνέλι, λόγω του άδανάτου της μεταφοράς του ένταύθα.

Μάριαν 3/7/24

Σ. Αρσένης

Μας γράφουν εκ Σαγιαδός υπό χρονολογίαν 2 Ιουλίου 1924

Εις τα χωρία της Σκάλης είναι άποσπασματάρχης ο καπετάν Πέτρος Γκόρος, ο όποιος έγινε ένας μικρός δικτάτορας σ' αυτά τα χωρία. Ο πικρός Μουσουλμάνος δεν του δίνει φόρο φοβερίζει ια τον κάηξορία, αλλά πριν της έξορίας, που δεν είναι στο χέρον, δουλεύει ξόλοάλλητο. Τόν είχον καταγγείλει διά διάφορες αξιόπανεσ πράξεις, πήγε στα Γιάννινα και μας ξαναγόρσε χειρότερος. Υψώσετε φωνήν!

Σημείωσις α' Ελευθερίας

Ο Γενικός Διοικητής, προς τον όποιον άνέφερα τ' άνώτερον, με διεβεβίωσεν ότι ο άποσπασματάρχης αυτός διετάχθη να φύγη από τα χωρία της Σκάλης και νάρθη έδώ ως κατηγορούμενος.

Μας γράφουν εκ Δερβιζιάνων υπό χρονολογίαν 5 Ιουλίου 1924

Την νύκτα της 3 τρέχοντος μηνός οι άδελφοί Νικόλας και Γιάννης Μπίμπο έφάνευσαν με όρπαλον στο κεφάλι τον Περικλή Νώτη. Μόλις έλαβε γνώσιν ο άστυνομικός Σειθ-

μάρχης Δερβιζιάνων άνθυπασισης Παύλος Γιανναράκης, παραλάβων τον χωροφύλακα Κωνστ. Κόνκιν, και έζέτωσε τα συλλάβη τους φονείς, είντες είχαν εξαφανισθ ή εύδως μετά τον φόνον, και ν' άποστείλ η αυτούς εις την Δικαιοσύνην.

Σημ. της «Ελευθερίας» Ο άνθυπασισης της χωροφυλακής Παύλ. Γιανναράκης είναι γνωστός καθ' άσασαν την Ηπειρον ως τίμιος και δραστήμιος και νοήμων από τον κοινόν, που είναι ακόμα ένωμοτάρχης, διό και τον συγχάριζομεν διά τας καλώς του επιτηρείας, είντες τιμούν το Σώμα της Χωροφυλακής.

ΔΑΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Προεφυλακίσθη δύναμις έντάλματος του άνακριτού ό-α-ταλντής του καθεστώς και δικτατορικός των πέραν του Κατλ. μα χωριών Γιάννης Μα-ναύσης Τζέζιζας, κατόπιν της γενομένης άποκλήψιως των άξιοπίνων πράξεων του υπό της «Ελευθερίας».

Επικρίνεται ή προφυλάκισις και έτέρων δύο άποσπασματάρχων—όπλαρχηγών, δια τας «καλώς των ύπηρεσιών».

ΓΙΑΝΝΙΝΩΤΙΚΑ

Ο καιρός, ύστερα από δύο—τριών ήμερών ζέστη, έτράπη επί το δροσερότερον, από της παρελθούσης Πέμπτης, ότε άγγιση τόσο πολύ ο ουρανός, με βαρεία συννεφία και άστραλές και βροντές, αλλά δεν έβρεξε.

—Ηρξάτο από του Μεγάλου Μπισδονίου ή εκδικασις των άπαλλοτρι-σμένων ταφικών της Ηπείρου. Οι καίμενοι οι δικηγόροι βρήκαν δολειά.

—Απεβίωσεν ή σινάδερος «Φωνή...» μετά πολυώδυνον νόσον. Την κηδε αν της γενομένην έν στενωπάτω κύκλω δε ήργησαν οι κ. κ. Βαβαρέτος, Ζούμπτος κ. λ., τηνδεσχετ κην δ πεί ην κατέβαλεν ο διευθυντής του Τυπογραφείου «Φ. ίνικος» Παναγ. Τζημογιάννης. Συλλυπητήρια δεν γένονται δεκά.

—Εκκλιφώρησεν εις την πόλιν μας ο 11ος αριθμός του Αθηναϊκού Περιοδικού «Μπουκέτου» θανμασίον στο είδος του μοναδικού, μπορεί να πη κανείς στην έλληνική Περιοδικογραφία ος είκόνες και έλεκτη λογοτεχνική ύλη. —Η χθές γενομένη εις την Πλατείαν Μαβίλλη Επίδειξις των Προσκόπων της πόλεως Ιωαννίνων έλέυχεν άριστά. Και πάλιν χίλια ύγε εις τον φιλότιμον άρχηγόν των κ. Βαβαρέτον.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις

Αφίκοντο εξ Αθηνών: Ο κ. Ιωάννης Γιαννούσης μετά της καλλιμόρφου Κυρίας του. Ο κ. Γεώργ. Αντωνιάδης δικηγόρος, ο κ. Σπ. Πρωτόπαπας, άρτοποις, εκ Κρεσσονίστης, και ο κ. Εύγγ. Γιατίπουλος, άρτοποις εκ Κουτσίου.

—Αφίκετο ο εκ Μονοδενδίου πρόκριτος και φίλος μας κ. Ιωάν. Σεμιτέλος και μετά όλιγόημερον διαμονήν επείστρεψεν εις τα ίδια.

Αναχωρήσεις

—Ανεχώρησεν εις Πειραιά ο άδοτι εύδοκίμως έμπορευόμενος κ. Βασίλ. Γ. Ριζος, εκ της γνωστής μεγάλης οικογενείας του χωριού Κουρέτιων.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Κυκλοφορεί και εις την πόλιν μας το 7ον τεύχος του έλληνογαλλικού κινηματογραφικού περιοδικού «Κι-νηματογραφικός Αστήρ» πλουσιώτατον ως πάντοτε εις έκλεκτήν και ένδια μέρουσαν ύλην και καλλιτεχνικότατον εις εμφάνισιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι 13 Ιουλίου.—Κατάπληξεν γενικήν παρήγαγεν το έν κυρίω άρθρον της χθεσινής «Δημοκρατίας» όργάνου του Πρωθυπουργού κατηγορητήριον έναντίον του Βενιζέλου, ως ύπονομεύοντος το σχημαρύν Καθεστώς. «Αφορμή έδόθη εκ προπόσεως του Βενιζέλου κατά το δοθέν προς τιμήν του τέως προεδευτού της Ελλάδος έν Παρισίοις Αθω Ρωμάνου, αναχωρούντος εις Ελλάδα ειπεν αυτόλεξεί:

—Κατερχόμενος εις Ελλάδα όπως πολιτευθείς ως άντιπρόσωπος με υήγέτης του φιλοβασιλικού Κόμματος, έναντίον της χώρας ελληνικής Δημοκρατίας, έχειςόλαςμου τας εύχας προς πλήρη επιτυχίαν».

Αθήναι 13.—Ο ύπουργός της Επνέμου Τάξιος έδήλωσεν ότι άπηλλάγει της ύπηρεσίας ο άναστόλως πρεσβευτής άποσπασματάρχης Γιάννης Τζέζιζος.

Αθήναι 13.—Ο άλλοτε ύπουργός των Οικονομικών έδήλωσε έν συνεντεύξει προς την «Ελευθερίαν» ότι λόγω των διαπανηροτάτων άθρόων νομοσχεδίων, διαίνομεν άσφαλώς προς οικονομικήν καταστροφήν, άεροχόμενου του έλλείμματος του Προϋπολογισμού εις έν δυσεκατομύσιον δραχμάς.

Αθήναι 14.—Ο άρχηγός των Ελευθεροφρόνων Μεταξάς άναχωρεί σήμερα εις πεσοδείαν ένά την Μικεδονίαν.

Αθήναι 14.—Παρέπεμφθη εις δέκην οι πρωταίτιοι το υναυτικού κινήματος, και άπεμκρύθη τφ υδρίτω του Σαρωνικού το θωρηκτόν «Αβέρωφ», [το όποίο] οι έξωμνητικοί άντιέδρων προς επανάφρον, το κλοζόχου Κολιζέξη.

Αθήναι 14 Ιουλίου.—Ο Πάγκαλος και ο Παπαναστασίον διαφεύδουν την μετάθεσιν εξ Αθηνών του 44ου Συνγροτος του Πεζικού, ο δέ Κονδύλης ότι ύφίσταται δυσάρεσκεια μεταξύ αξιωματικών. Νικητρινα όμως πληροφορία ψέγων τον στρατηγός Παπαθανασίου, Τσιρογιάννην και άλλους άνωτέρους αξιωματικούς ως δυσηρεστημένους έναντίον του Υπουργού των Παγκάλου. Ο πρωτοτάτων ανταγματοάρχης Βουτίνας έτέθη εις διαθεσιμότητα, κίνημα παρομοιίζεται προς το του Ναυτικού έναντίον του Χατζηκυριάκου.

Αθήναι 14 Ιουλίου.—Τών Εβρσίων της Θεσσαλονίκης κλεισάντων τας συναγωγάς, το ζ' τμήμα της ύπογραφής αυτών Κυριακής άργίας λαμβάνει διαστάσεις.

Αθήναι 13 Ιουλίου.—Πληροφρομαι άσφαλώς ότι επαναδιορίζεται Γενικός Διοικητής η. Πέρον ο υίος τοιούτος κ. Μήνας Πατιγάκης του αναπληρωτού τοιούτου διαταθέντος ν' αναχωρήση άμέσως διά την έν Πατραις θέσιν του, κατ' άπαίτησιν όλοκλήρου της Κοινωνίας των Πατρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΡΟΝΑΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ

Αξιοτίμη κ. Διευθυντά

Λαμβάνομεν την τιμήν ια παρακαλέσωμεν όπως ευαρεστούμενοι δημοσιεύσετε εις το έγκριτον φύλλον σας τα έξής:

Ο άγροτικός πληθυσμός της Παραμυθίας, συνελθών σήμερα εις πάνδημον Συλλλητήριον, εις ο ώμλήσεν ύπερ των δικαιών του ο δικηγόρος Κ. Σταυρόπουλος και διαμαρτυρηθείς προς την Κυβέρνησιν την, Δ' Εβρσυνέλεσιν, τον Υπουργόν η Γεωργίας, τας όμάδας των άγροτών Πληροξονοίων καίτους Πληροξονοίους Ιωαννίνων, έναντίον της ύπ' αριθ. 71.888 έ. έ. άποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, δι' ή άναστέλλεται ή άπολλοτρίωσις της Παραμυθίας, κατακατονμένον ούτω των άνέκαθεν άνεγνωρισμένων, μπιστινοχικών δικαιωμάτων των καλ λεργητών του κρηγθέντος άπαλλοτριώτεον ταφικίου Παραμυθίας

Καλέει

Απαντας τους άγρότας και Συνομούς Ηπείρου και λοιπή. Ελλοδος, όπως επί τηβάσει της έλληνογαλλικής ημερίσιν άνακτισσόμενη έναντίον του κοινού έν δύνο, όστις άποτελεί τον στραγγαλισμόν των άγροτικών συμφέροντων, διαμαρτυρηθείς έναντίον της άνωτέρω άποφάσεως, στην έλπίσιν μόνον επί πλη οφορίων, τας όποιας έδωκεν όθεν προστάται μας και τος όποιος έαβον από τους ένδιαφερομένους Ιδιοκτήτας, χωρίς να προηγηθ ή έπιτόπις έέτασις του ζητήματος.

Εν Παραμυθία τη 5 Ιουλίου 1924

Μεθ' έσολήης

Επιτροπή του Συλλλητηρίου της Παραμυθίας.

Βασ. Χ. Αθανασόπουλος

Αθαν. Ράπτης

Θεοδ. Τσιάτσης

Β. Κούλιας

Θεοδ. Σακαφέρης

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙΟΝ

Εκ μέρους του Δασαρχείου Ιωαννίνων λαμβάνομεν το κατωτέρω έγγραφον:

Αριθ. 3.581

Ιωάννινα 8 Ιουλίου 1924

Προς

τον αξιότιμν κ. Διευθυντήν της ένταύθα έφημερίδος «Ηπειρος»

Εχομεν την τιμήν να γέραμεν εις γνώσιν ύμών ότι διά της ύπ' αριθ. 44482 έ. έ. προσφάτου διαταγής Υπουργείου Γεωργίας άπαγορεύεται άπολύτως το κυνήγιον των ένύδρων πτηνών από 16 Μαρτίου 15 Αύγουστου έκάστου έτους και να παρακαλέσωμεν όπως ευαρεστούμενοι δημοσιεύσετε οχετως τήσιν εις το ύπό την Διεύθυνσιν σας φύλλον της γνώσιν του κοινού.

Μετ' έξαιρέτου τιτής

Ο Δασάρχης Ιωαννίνων.

Τσέκος

ΕΔΟΧΟΙΕΣΙΣ

Ενοικιάζεται κ. τάστημα κείμενον έν τφ και παρά την όδον Ανεξαρτησίας Ιεραρχείας Αίκατερίνης Μάστρα, Άνδρου μάχης Κάρτζη και κληρονόμων Ιωάννου Αίκατε, όπερ είχεν έννομιαν ένοικίασιν ος Αρίστης Δασάρχης. Πληροφρομει παρά τφ δικηγόρω κ. Αλέξανδρο Μείωφ.